

ט' ג' ג' 1
3
2

מ.א. 379146

טר"ש אבני שرونה ז"ל



טר"ש אבני שرونה ז"ל
בת 22 נפלה

בת אסתר יהודה
נולדה בחדרה

ט"ז באيار תרצ"ז, 27/4/1937
נפלה בעת שירותה

ד' באלו תש"ט, 7/9/1959

שרותה בחיל רפואי

יחידה: חר"פ 542

מקום נפלה: ישראל

נקברה בחדרה

קורות חיים

בת יהודה ואסתר. נולדה ביום ט"ז באيار תרצ"ז (27.4.1937) בחדרה. אחרי שסיימה את לימודיה בבית ספר תיכון למדה בסמינריון למורים "הדיםים" וגמרה את לימודיה בו; אף הדרכה בקייטנה, כי מطبעה נתה להוראה ולהדרכת נוער. אהבת החיים ואהבת האדם הן שצינו את נפשה. מלאת חיים הייתה ובנפשה תקופה לעתיד, ובין כל תוכנות נפשה, אפשר למנות גם את צניעותה וענוונונותה את הסתפקותה במועט ושמחתה בחלוקת. עליזה הייתה שובנית ועם כל זה רצינית. היא חוננה באורך רוח לגבי הכל והוא אשר עשה אותה למורה מצילה שדבכה בתפקידה והייתה גאה במקצועה. לגבי כל אדם הייתה נוהגת בסבלנות והיושור היה נר לדגניה ביחסיה עם בני אדם. התעניינה באמנות הציור; גם במוסיקה שלחה ידה (בפסנתר ובחליל). הרבתה לקרוא וללמוד ונשאה את לבה להמשיך את לימודיה באוניברסיטה כתוכם שירותה בצה"ל, אשר עליו הייתה גאה מאוד.

עשרים חדש שירתה בצה"ל ולימדה בני יהודה תורה.

נפטרת ממחלה ביום ד' באלו תש"ט (7.9.1959), אחרי כמה חודשים מהלה. הובאה למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבבית הקברות האזרחי בחדרה. שמה הונצח בין שאר הנופלים בבית "יד לבנים" בחדרה.

טר"ש אבני שرونה ז"ל

בת יהודה ואסתר. נולדה ביום ט"ז באייר תרכ"ז (27.4.1937) בחדרה. אחראיה ססיימה את לימודיה בבית ספר תיכון למדה בسمינריוון למורים "הדיםים" וגמרה את לימודיה בו; אף הדריכה בקייטנה, כי מטבחה נתה להוראה ולהדרכת נוער. אהבת החיים ואהבת האדם הן שצינו את נפשה. מלאת חיים הייתה ובנפשה תקווה לעתיד, ובין כל תוכנות נפשה, אפשר למנות גם את צניעותה וענוונותה את הסתפקותה במועט ושמחה בחלוקת. עליזה הייתה שובבנית ועם כל זה רצינית. היא חוננה באורך רוח לגבי הכל והוא אשר עשה אותה למורה מצילה שדבקה בתפקיד והייתה גאה במקצועה. לגבי כל אדם הייתה נוהגת בסבלנות והיושר היה נר לרגליה ביחסה עם בני אדם. התעניינה באמנות הציור; גם במוסיקה שלחה ידה (בפסנתר ובחליל). הרבתה לקרוא וללמוד ונשאה את לבה להמשיך את לימודיה באוניברסיטה כתום שירותה בצה"ל, אשר עליו הייתה גאה מאוד.

עשרים חדש שירתה בצה"ל ולימדה בני יהודה תורה. נפטרה ממחלה ביום ד' באולול תש"ט (7.9.1959), אחרי כמה חודשי מחלת הובאה למנוחות עולמים בחלוקת הצבאיות שבבית הקברות האזרחי בחדרה. שמה הונצח בין שאר הנופלים בבית "יד לבנים" בחדרה.



שرونה אבני

שְׁרוֹנָה, בתם של אסתר ויהודה, נולדה בט'ז באייר תרצ"ז
27.4.1937

(27.4.1979) בחדרה. למדה בבית הספר התיכון ולאחר מכן

סיימה את סמינר המורים "הדיםים". שرونה גילתה נטייה ברורה להוראה ולהדרכת נוער. התגייסה לצה"ל והתכוננה להמשך את לימודיה עם גבר שרותה. שנתיים וחצי שירתה בצה"ל ועבדה בהוראה.

שرونה נפטרה בד' באלוול תש"ט (7.9.1959) לאחר מחלת

הובאה למנוחות בחלוקת הצבאיות בבית העלמיין בחדרה.

לך מותה

שرونה הייתה מורה מצילה הודות לנטייתה הטבעית להוראה וכמה מתכונות היסוד שבנפשה: אורך רוח ביחס לזרות, סובלנות ויושר. מקצוע ההוראה היה חביב עליה וראתה בו יעד. התעניינה באמנות הציור וגם ניגנה בפסנתר ובחליל. משאת נפשה הייתה ללמידה ולהרבות דעת אך מחלתה שמה קץ לשαιפותיה. את שאיפתה העזה ללמידה מגלה מחנק כייתה,



שרונה אבני

א. זימרני, באחד מחיבוריה בבית הספר התיכון. שרונה בחרה בנושא המוכר בדברי הרמב"ם: "עד אימת חיב אדם ללמידה - עד יום מותו". בחיבורזה היא מתחbetaת: "הלימוד בבית הספר בא לתה לנו את הדחיפה ללמידה הלאה, לחנכנו שנשאף לדעת עוד ועוד".

בשקט ובצנעה עברה את ראשית חייה, תוך למידה מכל אחד וشاءפה עזה למד את הרבים.

מחנכה: "יום יום הייתה יושבת עם חברותיה וחבריה בכייתה הпедagogית, תאהה לדעת ולהרחב אופקים. מטיילת הייתה בעליונות רבה באשקלון החדש ומתעניינת בעתיקותיה.

נמשכה אחר הציורים הסורי-אליסטיים בתערוכה שבמוזיאון תל-אביב.

גילתה שקדנות רבה בהכנות שיעורים, מלמדת תלמידים צעירים, מרבה בקריאה ספרים, מרצה על ואן גוך בשעת החינוך, ומחללת בחליל.

היא חזתה מבשרה ביום יהיה הקצרים את טumo המר של הפסק

טר"ש אבני שرونה ז"ל

דברים לזכרה

"שرونה הייתה מורה מצילה הودות לניטייתה הטבעית להוראה וכמה מתכונות היסוד שבנפשה: אורך רוח ביחס לזרות, סובלנות ווישר. מקצועה ההוראה היהحبב עליה וראתה בו "יעוד. התעניינה באמנות הציור וגם נגנה בפסנתר ובחיליל. משאות נפשה הייתה ללמידה ולהרבות דעת אך מחלתה שמה קץ לשאייפותיה. את שאיפתה העזה ללמידה מגלה מהן כיתה, א. זימרני, באחד מחיבוריה בבית הספר התקיכון. שرونה בחרה בנושא המוכר בדברי הרמב"ם: "עד אימת חיב אדם ללמידה - עד יום מותו". בחיבורה זה היא מתבטאת: "הלימוד בבית הספר בא לחת לנו את הדחיפה ללמידה, לחנכנו שנשאף לדעת עוד ועוד".

בשקט ובצנעה עברה את ראשית חייה, תוך למידה מכל אחד ושאיפה עצה ללמד את הרבים. מהנכח: "יום יום הייתה יושבת עם חברותיה וחבריה בכיתתה הпедagogית, תאהבה לדעת ולהרחב אופקים. מטיילת הייתה בעדיצות רבה באשקלון החדש ומתעניינת בעתיקותיה. נמשכה אחר הציורים הסורי-אליסטיים בתערוכה שבמוזיאון תל-אביב. גילתה שקדנות הרבה בהכנות שיעורים, מלמדת תלמידים צעירים, הרבה בקריאות ספרים, מרצה על ואן גוך בשעת החינוך, ומחלת בחיליל.

היא חזתה מבשרה ביום חייה הקצרים את טumo המר של הפסוק הידוע מקוהלת "וירוסיף דעת יוסף מכובב". למודת סבל הייתה בתקופה الأخيرة של חייה.

המוות האכזרי קיפד את פתיל חייה ושם קץ לשאייפותיה הנעלות של בת כ"ב".

טר"ש אבני שرونה ז"ל

דברים לזכרה מאת יורם רוזוב

"דמות שחומה של בת כ"ב, עם חיוך שאיננו נמוג. עדין שמורה לה פינתה בינוינו. מדי ד' באלוול עולה באפי ניחוחו המבעית של המוות. היא חייכה בהחבא. כה בטוחה הייתה שהחיים ניתנים לראויים להם, ולפיכך תבעה אותם לעצמה במלואם. אז היינו עוד כולנו יחד וטרם הפיצה אותנו הרוח וטרם הפנינוגב לחלקת האקליפטוסים ולירוק הטבוע בנו מלידה. והנה התחילתה דרך היסורים. מלכתחילה התייחסה לכך בביטול ומתווך תקווה שזהו עניין של מה בך. דרך יסורים זו התפתחה בין בתים חולמים שונים עד שעלה לירושלים. ימיה החלו דועכים וכabei שאול חגגו את נצחונם. שرونה רצתה בחיים ולהיות עם כולם - יהודית, חיים, צביקה, יעל, עוזד - וכשהיו נסוק על פניה התרכקה ועזבה אותנו לנצח באותו ערב של ד' באלוול".



שرونה אבני

הידוע מקוהלת "ויסיף דעת יוסוף מכאוב". למועד סבל הייתה בתקופה האחורה של חייה. המות האכזרי קיפד את פתיל חייה ושם קע לשאייפותיה הנעלמות של בת כ"ב.

'דמות שחומה של בת כ"ב, עם חיק שאינו נמוג. עדין שמודה לה פינתה בינו. מדי ד' באלוול עולה באפי ניחוחו שמבעית של המות.

היא חיינה בהחבה. כה בטוחה הייתה שהחיים ניתנים לדואים להם, ולפיכך תבעה אותם לעצמה במלואם. אז הינו עוד כולם יחד וטרם הפיצה אותנו הרוח וטרם הפינו גב לחקת האקליפטוסים ולירוק הטבוע בנו מלידה.

והנה התחיליה דרך היסורים. מלכתחילה התყיחה לנו ביטול ומתקע תקווה שהזו עניין של מה בכם. דרך יסורים זו התפתחה בין בתים חולמים שונים עד שעלה לירושלים. ומה החלו דועלים וכabei שאל חגנו את נצחונם.

שرونה רצתה בחיים ולהיות עם כולן - יהודית, חיימ,

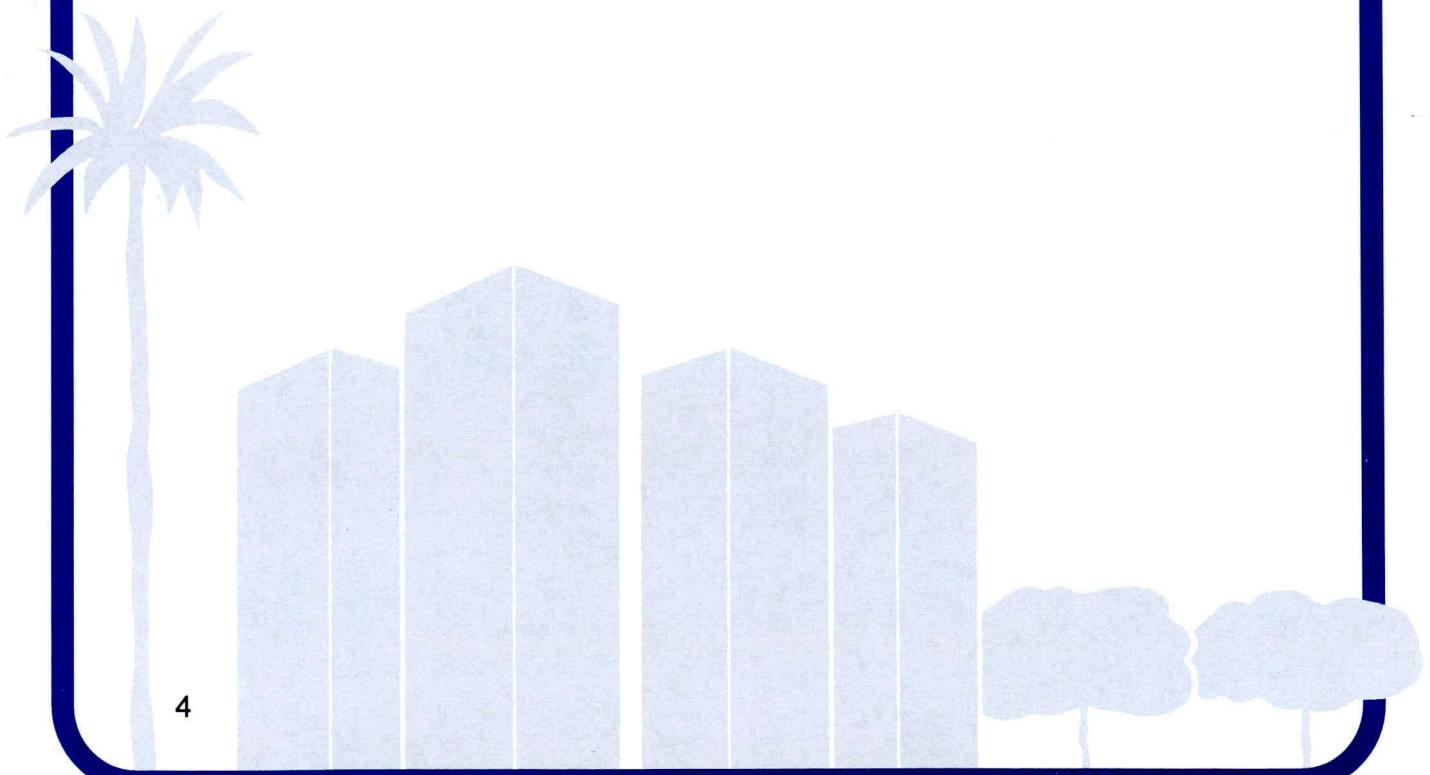


שרונה אבני

צביבה, יעל, עוזדד - וכשיות נסוק על פניה התרחקה

ועזבה אותנו לנצח באותו ערב של ד' באלוול".

(חבר מבית ספר תיכון, יורם רוזוב)





יד לבנים - חדרה

שرونה אבני
בת אסתר ויהודה אבני



ט"ז באייר תרצ"ז
ד' באלו תש"ט 07/09/59

נולדה ביום
נפלה ביום